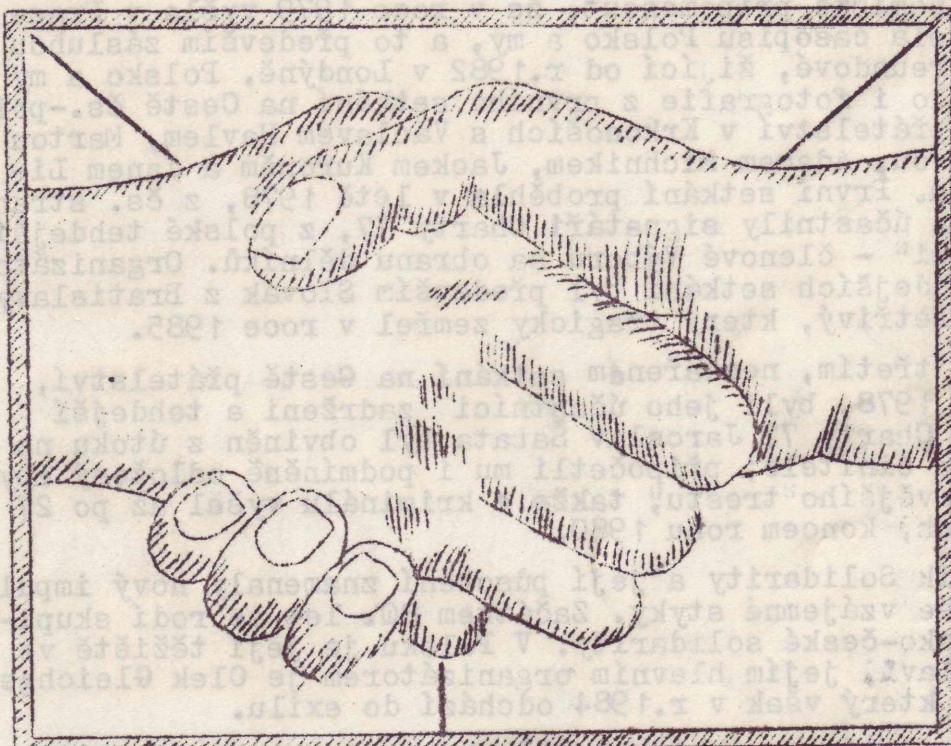

informační bulletin

ČESKOSLOVENSKO - POLSKÉ
SOLIDARITY

č. 0

červenec 88

Českému čtenáři se dostává do rukou první číslo našeho Informačního bulletinu. Naší snahou je informovat o nezávislém hnutí v Polsku, o polských problémech a situaci v zemi a také o činnosti Polsko-čs. solidarity - skupiny, která již léta usiluje o kulturní výměnu a koordinaci nezávislých hnutí obou zemí. Polská část této skupiny vydává již od letošního ledna měsíčník "biuletyn informacyjny - pismo Solidarności Polsko-czechosłowackiej".

/Viz následující články/ Naše nulté číslo je pokusem shrnout dosavadní výsledky společné činnosti; další čísla, která chceme po prázdninách vydávat rovněž pravidelně, chceme koncipovat podobně jako Poláci; čs. verze bulletinu však nebude překladem polské verze. Kromě společných prohlášení a textů chceme tam, kde polští přátelé informují polskou nezávislou veřejnost o čs. problémech, informovat naopak o Polsku.

Je namísto připomenout, že v roce 1979 vyšla v Praze dvě čísla časopisu Polsko a my, a to především zásluhou Ziny Freundové, žijící od r.1982 v Londýně. Polsko a my přineslo i fotografie z prvního setkání na Cestě čs.-polského přátelství v Krkonoších s Václavem Havlem, Martou Kubíšovou, Adamem Michníkem, Jackem Kuroněm a Janem Litinským. První setkání proběhla v létě 1978, z čs. strany se jich účastnily signatáři Charty 77, z polské tehdejší "KORcovci" - členové Výboru na obranu dělníků. Organizátorem tehdejších setkání byl především Slovák z Bratislavы, Tomáš Petřívý, který tragicky zemřel v roce 1985.

Při třetím, nezdařeném setkání na Cestě přátelství, v září 1978, byli jeho účastníci zadrženi a tehdejší mluvčí Charty 77 Jaroslav Šabata byl obviněn z útoku na veřejného činitele; připočetli mu i podmíněně odložený zbytek dřívějšího "trestu", takže z kriminálu vyšel až po 27 měsících, koncem roku 1980.

Vznik Solidarity a její působení znamenaly nový impuls pro naše vzájemné styky. Začátkem 80. let se rodí skupina Polsko-české solidarity. V Polsku je její těžiště ve Vratislavě, jejím hlavním organizátorem je Olek Gleichgewicht, který však v r.1984 odchází do exilu.

Po určité stagnaci v letech 1982-84 se spolupráce opět prohloubuje, dochází k řadě setkání na hranicích, cestám do Polska i Československa, přípravě společných prohlášení polských a čs. nezávislých aktivistů. Spolupráce se postupně rozšiřuje i na Slovensko. Polský nezávislý tisk i čs. samizdat začínají publikovat čím dálé tím více článků a materiálů od svých sousedů, posiluje se myšlenka polsko-československé vzájemnosti kulturní i politické. Po uvěznění Petra Pospíchalova v lednu 1987, který byl stíhaný výlučně za činnost podporující čs.-polské styky se zdvihla v nezávislém Polsku mohutná vlna solidarity, již se účastnily tisíce lidí a která v prostředí Charty 77 nesmírně posílila pocit naší vzájemnosti a jednoty. Tím spíše, že solidarita s Petrem, přicházející ze všech světových stran, byla úspěšná - Petr Pospíchal byl z vězení propuštěn. Krátce na to, 6. července 1987, byl ustanoven Kruh přátel Polsko-československé solidarity, který zveřejnil samu existenci skupiny Polsko - čs. solidarity a kontaktní adresy na dva její členy /jednoho z Československa, druhého z Polska/ chápáné později jako mluvčí této skupiny /nikoliv Kruhu/.

Jsou to:

Anna Šabatová, Anglická 8, 120 00 Praha 2, tel. 26 19 573
Józef Piñior, Piastowska 37/8, Wrocław, tel. 00 48 71 - 213794
Členy Kruhu, který Polsko-čs. solidaritu zaštítuje a představuje veřejnosti /z pochopitelných důvodů ne všichni členové skupiny PČSS zveřejňují svá jména/ se stali aktivisté obou zemí, reprezentující širší spektrum nezávislého hnutí. Z Československa to jsou: Václav Benda, Egon Bondy, Petr Cibulka/hudební samizdat/, Ján Carnogurský, Jiří Dienstbier, Luboš Dobrovský, Miklós Duray /Výbor na ochranu práv maďarské menšiny v Československu/, Miroslav Kusý, Ivan Lamper, Ladislav Lis /místopředseda FIDH/, Václav Havel, Václav Malý, Lenka Marečková, František Stárek /Vokno/, Jaroslav Sabata, Milan Šimečka, Petr Uhl a Josef Vohryzek.

Uvádíme polské členy Kruhu i s adresami:

Jan Józef Lipski, ul. Konopczyńskiego 4m6, 00-335 Warszawa
Jan Lityński, ul. Filutowa 61/45, Warszawa 02-056
Jacek Kuron, ul. Mickiewicza 27/64, Warszawa
Zbigniew Janas, ul. Hawajska 12/69, Warszawa
Zbigniew Bujak, ul. Wysoka 5, Grodzisk Mazowiecki 05-700
Zbigniew Romaszewski, ul. Kopińska 36a/57, Warszawa 02-327
Ks. Leon Kantorski, Łódkowa Lesna 05-807
Henryk Wujec, ul. Nesseberska 3/48, Warszawa
Jan Kielanowski, ul. Opoczynska 46/12, Warszawa 02-526
Andrej DraWicz, ul. Sonaty 6/631, Warszawa 02-744
Barbara Labuda, ul. Kwiska 14a/2, Wrocław 54-210
Władysław Frasyniuk, ul. Sienkiewicza 131/8, Wrocław 50-346
Eugeniusz Szumiejko, ul. Litewska 66/5, Wrocław
Leszek Budrewicz, ul. Świdnicka 6/7, Wrocław 50-067
Andrej Falkiewicz, ul. Popowicka 108/3, Wrocław 54-236

Předkládané první číslo našeho bulletinu je dokladem spolu-práce v poslední době. Polsko-čs. solidarita se obrací i na vás všechny, čtenáře našeho bulletinu, abyste nám pomohli. Každý nezávislý styk s polskými přáteli, každý přeložený článek, každý materiál v nezávislém tisku, každý akt solidarity s postiženými směřuje ke stejnemu cíli - přeměnit hranici, která dělí oba státy, hranici nevědomosti a předsudků, která probíhá v každém z nás, v místo výměny kulturních statků, zkušeností, přátelství, v místo oné prosté lidské solidarity, která je dnes naším záhytným bodem a zítra se stane všeobecným rámcem naší společné Evropy a našeho společného světa.

Každého čtenáře našeho bulletinu považujeme za našeho spolu-pracovníka. Náš bulletin nechce být pouhým informačním zpravodajem, nýbrž výzwou.

Petr Uhl

Kontaktní adresy redakce:

Petr Pospíchal, Arbesova 6, 638 00 Brno - Lesná
Petr Uhl, Anglická 8, 120 00 Praha 2 /tel. 2619573/
Jarosław Broda, ul. Buska 8/13, Wrocław
Mirosław Jasinski, ul. Kozanowska 73/11, Wrocław

x

x

x

Informační bulletin Polsko-československé solidarity

Mám před sebou první čtyři řádná a jedno mimořádné číslo tohoto Bulletina. Vychází každý měsíc počínaje prosincem loňského roku. Záměrem vydavatelů však je začít jej vydávat jako čtrnáctideník. Během prvních čtyř čísel se Bulletin vyvinul ze čtyřstránkového časopisu na osmistránkový a vývoj

je vidět také na pestrosti obsahu jednotlivých čísel. Napohled je Bulletin typicky "polský": strojopisná strana je z původního formátu A4 zmenšena fotografickou cestou na formát poloviční, tisk je proveden pravděpodobně technikou sítotisku.

Možnosti časopisu vzhledem k rozsahu nejsou velké. Nechce být širokou polemickou tribunou ani vyčerpávajícím pramenem informací, spíše si stanovil úkol být "diskusním miniforem, na němž, jak doufáme, budou diskutovány všechny problémy týkající se vztahů a spolupráce mezi našimi společnostmi", jak se píše v redakčním úvodu prvního čísla.

Bulletin publikuje všechna prohlášení Polsko-československé solidarity. V čísle 2 je to výzva k podpoře dne solidarity s Rumunskem, který na 1. 2. 1988 vyhlásila Charta 77, v též čísle publikuje prohlášení Kruhu přátele Polsko-československé solidarity; v čísle 3 dopis polskému premiérovi Messnerovi týkající se ekologické situace v Krkonoších a zvláště na Sněžce. Zvláštní číslo, vydané 13. 4. 1988 je věnováno výzvě Polsko-československé solidarity ve věci patronátu nad politickými vězni.

Další pravidelnou rubriku jsou Informace, které uvádějí přehled krátkých aktuálních zpráv, týkajících se Československa a nezávislých hnutí, která zde působí.

Každé číslo obsahuje také rubriku: Přehled časopisů. Tato rubrika slouží jako nabídkový seznam celému polskému samizdatu, uveřejnuje krátké anotace samizdatových časopisů došlých z Československa. Ve čtvrtém čísle jsou časopisy zastoupeny hudebním samizdatem - časopis zdě inzeruje deset magnetofonových nahrávek ze sbírky S.T.C.V., kterou pořádá brněnský aktivista a hudební nadšenec Petr Cibulka.

Mimo tyto rubriky je však potřebné zmínit některé samostatné články. V úvodním čísle je to úvaha Jana Litinského s názvem Setkání uvnitř bloku ?, v níž autor hovoří o potřebě překonávat tradiční vzájemnou nedůvěru mezi našimi národy právě prostřednictvím nezávislých kontaktů. Ve druhém čísle je to příspěvek mluvčích Polsko-československé solidarity Jozefa Jiniora a Anny Šabatové na nezávislý budapešťský mírový seminář /který se konal v listopadu uplynulého roku/ a informativní samostatný příspěvek Anny Šabatové k téže přiležitosti. Druhé číslo dále přináší článek polského autora, píšícího pod zkratkou Jot. s názvem Příklad Jazzové sekce. Článek je stručnou informací o historii Jazzové sekce, o okolnostech procesu s jejími členy, o chlasu, který tento proces vyvolal a o snaze docílit registraci nově ustaveného sdružení UNIJAZZ.

Třetí a čtvrté číslo věnuje po jednom článku také novodobé československé historii, ve třetím čísle je to článek polského autora K.T. pod názvem : Ctyřicáté výročí státního převratu o událostech v únoru 1948, ve čtvrtém čísle uvádí autor c.d.n. přehled událostí Pražského jara 1968 se zaměřením na události téhož března.

Čtvrté číslo publikuje rovněž prohlášení ekologického semináře v Glivicích, který proběhl 26.-28. 2. 1988.

Čtvrtým číslem začíná také série tématických článků československých autorů - Magor zde publikuje článek: Český underground - geneze a přítomnost hnutí, jehož český originál uvádí šesté letosní číslo informací o Chartě. Tato série by měla pokračovat článkem Václava Malého o katolickém samizdatu a potom i dalšími tématickými články, které si kladou za úkol přiblížit polským

zájemcům jednotlivé aspekty činnosti nezávislých hnutí v naší zemi.

Na závěr bych se ještě rád zmínil o reportáži Horká relace ze třetího čísla Bulletinu, která vyšla také v osmém čísle Informaci o Chartě. Autor Radek popisuje bezprostředním způsobem své dojmy z demonstrace při příležitosti dne solidarity s Rumunskem.

Nyní tedy začíná vycházet česká verze Informačního bulletinu. Věřme, že se hněd od počátku stane důstojným protějškem Biuletynu informacyjnego, jejž jsem se vám snažil v několika odstavcích přiblížit.

15. 6. 1988

Petr Pospíchal

x

x

x

"PATRONÁT"-akce na pomoc politickým vězňům v Polsku a Československu

Obracíme se na všechny instituce a lidi dobré vůle v Polsku a Československu, aby se podíleli na akci patronátu nad politickými vězni. Domníváme se, že solidaritu mezi našimi národy je třeba budovat na základech obyčejné lidské solidarity s těmi, kteří jsou v nouzi, osamoceni nebo pronásledováni. V čem má spočívat akce "Patronát"? Navrhujeme, aby nezávislé nebo jednotlivé osoby vzaly pod patronát jednoho konkrétního vězne ze sousední země. Prosíme také, aby byly označeny údaje určené k zveřejnění.

- Patronát nad určitým věznem by byl čestným zavázáním se k:
- a/ informování veřejného mínění o případu tohoto vězna všemi dostupnými způsoby
  - b/ posílání dopisů vězni pod patronátem, jeho rodině a blízkým /a vybízení dalších osob k posílání dopisů/
  - c/ v mezích možností zasílání materiální pomoci /balíček do vězení, balíček rodině, zvl. v případě rodiny s dětmi/
  - d/ intervencím ve věci daného vězna u vlády jeho země
  - e/ eventuálnímu pozvání /pokud je to možné/ daného vězna nebo členů jeho rodiny

"Patronát" znamená všechny formy péče o věznu a jeho blízké a udržování spojení s nimi.

Ujímáme se koordinování celé akce v obou zemích. K této koordinaci potřebujeme patřičné informace. Jde o to, aby byli vzati do péče všichni pronásledovaní. V dalších číslech našeho časopisu a v osobních sděleních budeme informovat o osobách, které byly vzaty pod patronát. Nechceme, aby akce "Patronát" byla činností krátkodobou. Záleží nám na tom, aby byla trvalá péče a stálé spojení s lidmi z druhé strany hranic. Obracíme se na všechny s žádostí o pomoc a propagaci v naší akci.

Polsko-čs. solidarita

13. 4. 1988 Praha, Varšava, Brno, Vratislav

Adresy osob koordinující akci "Patronát":

Radosław Gawlik - Wrocław, ul. Serowarska 13/1 tel. 49 38 64

Piotr Niemczyk - Warszawa, ul. G. Bruna 18/1 tel. 25 47 57

Petr Uhl - Anglická 8, 120 00 Praha 2, tel. 26 19 573

Petr Pospíchal, Arbesova 6, 638 00 Brno

Političtí vězni v Polsku:

1. Mariusz Fajda, účastník WiP ze Štětína. Zatčen 2. 12. 87 za odmítnutí vojenské služby.

2. Piotr Bednarz, 21 r., účastník WiP z Gdyně /ul. Mściwoja 9m 3/, svobodný, zatčený 21. 10. 87, odsouzený 31. 12. 87 ke třem letům vězení za "trvalé vyhýbání se vojenské službě", § 231 zák. o všeobecné povinnosti obrany PLR. Jeho adresa :A. S., ul. Sobieskiego 90, Wejherowo.

3. Rafael Budzbon, 26 r., účastník WiP z Bydhoště /ul. Gajowa 977857, svobodný, zatčený 9. 3. 88, § 231. Adresa: A. S. Bydgoszcz.

4. Jacek Borcz, 21 r., účastník WiP z Kolobřehu, 17. 11. 87 odsouzený ke třem letům vězení za odmítnutí vojenské služby, rozsudek potvrzen nejvyšším soudem. Adresa otce: ul. Złota 1/30, 78-100 Kołobrzeg. Jeho adresa: A. S. ul. Młynska, 75-950 Kościan.

5. Slawomir Dutkiewicz, 24 r. rolník, účastník WiP z Bydhoště 7ul. Walecznych 27237 zatčený 12. 11. 87. Od okamžiku zatčení drží hladovku ! 4. 12. 87 ho soud v Bydhošti odsoudil k 2 letům a 3 měsícům vězení za odmítnutí vojenské služby. 29. 1. 88 nejvyšší soud rozsudek potvrdil. V lednu t.r. byl ve vězení zbit a byl držen ve zvukotěsné cele. Od zatčení ztratil v důsledku hladovky kolem 20 kg váhy. Adresa: Z.K. Bydgoszcz, ul. Waly Jagiellonskie 4.

6. Krzesztof Gotowicki, 24 r., svobodný, účastník WiP z Gdyně 7ul. Pułkownika Debka 51/5/81 zatčený 27. 12. 87 pro § 231 /odmítnutí vojenské služby/. 10. 2. 88 odsouzen ke 3 letům vězení. Adresa: Z.K. Wejherowo.

7. Jan Andrzej Gorny, od 13. 12 81 se ukryval a pracoval v podzemí, člen Zemské výkonné komise a předseda regionální výkonné komise Solidarity Slezsko-dombrowské oblasti, zatčený 19. 11. 87 a obviněný z úmyslného vyhýbání se alimentační povinnosti a prokazování se falešnými dokumenty. /Bývalá žena Gorného založila již novou rodinu a nevznáší žádné nároky./ 25. 1. 88 byl odsouzen na 1,5 roku vězení, rozsudek není pravomocný.

8. Adam Hodysz, 50 r., ženatý, dcera 13 let, kapitán SB /ekvi-valent čs. SNB/ z Gdanska /ul. Polskiego 39/62/. Zatčen 24. 10. 84 pro spolupráci s podzemní Solidaritou. Rozsudek první instance - 3 roky vězení - nejvyšší soud zvýšil na 6 let. Byl odsouzen za údajnou korupci. Adresa: Z.K. Barczewo. Jeho spolu-odšouzený Piotr Siedlinski, odsouzený ke 4 rokům vězení, se ukryvá.

9. Oskar Kasperek, účastník WiP z Katovic, 7. 8. 87 odsouzený k 2 rokům vězení za odmítnutí přísahy /§ 305/. Adresa: Z. K. Strzelin.

10. Leszek Klepacki, 31 r., z Krakova, zatčený 15. 3. 87, odsouzený za vyhýbání se vojenské službě k 2,5 rokům vězení. Adresa: Z.K. Krakow, ul. Montelupich.

11. Kazimierz Krauze, z Krakova, ženatý, 2 děti. Zatčen 6. 3. 86 a 26. 6. 86 odsouzen k 5 rokům vězení za sabotáž, která došla spočívala v tom, že před 13. 12. 85 přeřezal klinové řemeny v 30 autobusech, což mělo vyvolat stávkovou situaci a ochromit městskou dopravu. Materiální škoda činila 30 000 zl., k ochromení dopravy nedošlo. Adresa manželky: Krakow, ul. Karmelicka 45/9. Je ve vězení v Nowym Saczu.

12. Henryk Piec, 22 r., svobodný. Adresa rodiny: Gdynia, ul. Korzenna 35/15, odsouzený k 2,5 letům vězení a 400 000 zl. pokuty. Adresa: A. S. ul. Kurkowa 12, Gdańsk.

13. Gabriel Flamihiak, 48 r., ženatý, 2 děti, /ul. Stopnicka 1774, Wrocław/, aktivista S, člen zemské revizní komise S, zatčený 4.3. 87 pod falešnou záminkou krádeže. Je vážně nemocen, Adresa: A.S. Wrocław, ul. Świebodzińska.

14. Piotr Różycki, účastník WiP z Bydhoště, zatčený 16. 6. 87 a odsouzeny 15. 9. 87 na 2,5 roku vězení za odmítnutí vojenské služby. Adresa: Z.K. Potulice, Pawilon 1.
15. Jan Ryl, účastník WiP. Adresa: A.S. Gliwice.
16. Kazimierz Sokołowski, 22 r., účastník WiP z města Gorzów Wielkopolski, zatčený 29. 12. 87. Odsouzen 25. 1. 88 na 2,5 roku vězení za odmítnutí vojenské služby. Adresa otce: Bolesław Sokołowski, ul. Widok 9/12, Gorzów Wlkp. Jeho adresa: A.S. Zielona Góra, ul. Juzycka 2.
17. Andrzej Marek Supiński, 26 r., horník z Katovic, zatčený 27. 12. 87 v Ciechanowie pod fiktivní záminkou chuligánství, těže zbit na komandu MO. 30. 12. 87 odsouzen k 50 000 zł. pokuty. Je ve věznici v Płonisku.
18. Boguslaw Szybalski, 41 r., ženatý, 2 děti. Aktivist S z Elblaga, zatčen 11. 7. 87 při převážení polygrafického náčiní. 21. 12. 87 odsouzen na 1,5 roku vězení a 400 000 zł. pokuty.
19. Krysztof Wolf, dělník z Varšavy, aktivista S. 17. 9. 87 zatčen v Českých Budějovicích. Byl zbit do bezvědomí a obviněn z napadení policisty. 23. 12. 87 odsouzen na 1 rok vězení a 30 000 zł. pokuty. Adresa: Z.K. Barczewo.
20. Wojciech Woźniak, 19 r., účastník WiP ze Štětína. Zatčen 18. 11. 87 za odmítnutí vojenské služby. 12. 1. 88 odsouzen na 2 roky a 3 měsíce vězení. Adresa rodiny: ul. Kaliny 23/24, 71-118 Szczecin. Jeho adresa: Z.K. Gorzów Wlkp., Wawrow, ul. Podmiejska.
21. Piotr Zdrzyniecki, 19 r., účastník WiP z Lodže. 25. 11. 87 odsouzen ve Štětínu na 4,5 roku vězení. Rozsudek je pravomocný.
22. Roman Zwiercian, 25 r., ukrývající se akivist Bojující Solidarity. 30. 3. 87 zatčen a obviněn z krádeže automobilu. Adresa: A. S. Gdańsk.
23. Janusz Zgoda - Zgodziński, účastník WiP. Adresa : A. S. Gliwice.

Některé zkratky: WiP - Wolność i Pokój /Svoboda a mír/, Z.K. - Zakład kafty /vězení/, NVJ - Solidarność, A. S. - Arrest Śledcy - vazební věznice, MO - Milicja Obywatelska /Veřejná bezpečnost/

x

xx

xx

Solidarita se Sławomirem Dutkiewiczem

V polských kostelích proběhla ve dnech 8. - 15. května sedmidení protestní hladovka za propuštění S. Dutkiewicze. I v Československu se k této akci připojilo postupnou symbolickou hladovkou na 24 hodin několik Dutkiewiczových přátel. Byli to tito čs. občané: Luboš Vydra, Jiří Pavláček, Jan Chudomel, Ruth Šormová, Hana Marvanová, Heřman Chromý, Jáchym Kaplan, Tomáš Dvořák a dále 48 hodinovou hladovkou ve dnech 8. - 10. 5. Stanislav Devátý.

x

x

xx

Mezinárodní konference o lidských právech

V Krakově se ve dnech 25. až 28. srpna uskuteční mezinárodní konference o lidských právech pod patronací nositele Nobelovy ceny míru - Lecha Wałęsy:

Hlavní téma konference je v podstatě shrnuta do dvou základních otázek:

Proč je tak špatně, když je tak dobré ? a

Co dělat pro lidská práva dnes ?

Sławomir Dutkiewicz

Členi Polsko-čs. solidarity

Miroslav Jasiński
Radoslav Gawlik
Jaroslav Broda
Mieczyslaw Piotrowski
/z leva do prava/

Účastníci protestní hladovky za propuštění S..Dutkiewicze 15.- 22.5.
1988 ve Vratislaví /foto NAF DEMENTI/

Diskuse k těmto otázkám proběhnou v několika tématických skupinách, jejichž základní rozdělení je toto:

Skupina I: Problém lidských práv jako předmět mezinárodní politiky

Skupina II: Vláda a lidská práva I. /Jakým způsobem zamezit vládám v represích a pronásledování v různých zemích ?/

Skupina III: Vláda a lidská práva II. /Kde leží hranice interférence a kontroly vlády nad životem občanů ?/

Skupina IV: Vláda a lidská práva III. /Jaké závazky povinnují vlády, aby zajistily důstojný život a možnost rozvoje jednotlivce ?/

Skupina V: Národ a jeho místo v současném světě

Skupina VI: Úloha občanských hnutí v procese demilitarizace současného života na Východě a Západě

Organizátoři konference: Zbigniew Fijak, 31-101 Kraków, ul. Powiśle 4/5 - tel. od 1. srpna do začátku konference - 22 73 35 /Krakov/

Dr. Zbigniew Romaszewski, Warszawa
tel. od 1. srpna - 22 29 25 /Varšava/

Organizátoři prosí všechny účastníky, aby se po příjezdu do Krakova ohlásili v Dominikánském klášteře, ul. Stolarska 12, kde jim budou poskytnuty nejdůležitější informace a to již od středy 24. srpna 1988.

x

x

x

Protestní petice generálu Vojtěchu Jaruzelskému

Začátkem června byla prostřednictvím velvyslanectví PLR v Praze, odeslána protestní petice generálu Vojtěchu Jaruzelskému, kterou podepsalo sedmdesát československých občanů. /za správnost podpisů ručila Anna Šabatová, Anglická 8, Praha 2/ V petici se důrazně požaduje okamžité propuštění čtyř členů Polské socialistické strany - Czesława Borowczyka, Józefa Piniora, Jolanty Skibové a Aleksandry Szaratové - na svobodu. Všichni čtyři byli zatčeni při vyprovokovaném konfliktu se závodní stráží v továrně Dolmel v době stávek, které proběhly v Polsku koncem dubna a začátkem května. Zatčení byli vzati do vazby a obviněni podle § 234 a 59 polského trestního zákona.

Je potěšitelné, že vlna mezinárodní solidarity /tedy i petice z Československa/ přispěla k tomu, že dnes jsou již všichni čtyři členové PSS na svobodě. Vazbu jako poslední opustili C. Borowczyk a J. Pinior 25. června.